

THẰNG SÚ RI VÀ CON ĐÍT ĐỎ

Nguyễn Đình Nghi 67

Hôm qua tốt ngày nên chim chuột đến nhà nộp mạng. Mới 3 giờ khuya đã có một con nhắt thập thò chỗ ngói “giỡn mặt”. Lại sáng ra có một con chim chào mào đến nhà táo đang đun nước làm quen. Bèn tôi kể lại chuyện con chim thằng chuột hầu góp giải trí với quý bà con...

Khuya qua đang ngói kể chuyện bỗng có thằng Sứ Ri - gọi “thằng” vì nó có hai hòn bi - chạy đến ngay thúng bánh tét giờ râu hít ngửi. Chỗ này xin nói một chút, là không phải bánh tét tét, mà là bánh mini bà xã gói để đãi bà con hội viên hội Legio đến nhà đọc kinh. Thằng Sứ Ri lâu ngày thèm định chôm chĩa bánh tét. Nó tưởng lén chẳng ai biết, ngờ đâu bị tôi phát giác cầm chổi đuổi ngược ra

cửa. Bánh chưa ai nếm mà dám hỗn láo sao được? Sú Ri lạnh như tép, chui vào ba bao lúa trốn chứ không chịu ra ngoài. Tôi vì mắc kể chuyện lỡ dở nên lòi thúng bánh để giữa nhà, nghĩ chắc là Sú Ri không dám ăn trộm một mình công khai như thằng Tí Chuột. Thế nhưng đổi sau do “miếng ăn là miếng tội tàn, ăn mà không được lộn gan lên đầu” nên Sú Ri thí mạng cùi chui thẳng thúng bánh đánh du kích. Phen này khó tha bèn tôi tay roi tay chổi, đóng cửa, mở sáng điện định “ăn thua đủ” với thằng Sú Ri cho nó chùa tội trộm lên...

Sú Ri tuy nhỏ con nhưng rất lanh. Nó cứ theo bìa vách dựng mấy bao lúa chạy đến bàn máy may rồi chui lọt thùng đồ nghề dành cho thợ điện biến mất. Roi tôi chọc thủng đồ nhưng chẳng nghe động tĩnh, nghĩ có lẽ nó đã trốn chỗ khác bèn nghỉ mệt vì nãy giờ đã thấm. Nó bốn chân còn tôi chỉ có cẳng rươi hỏi sao bì. Từ ngày ngã bệnh tôi hay bỏ dở những chuyện nhỏ nhặt như thế để tiếp tục chuyện đang kể...

Đang tập trung chọt Sú Ri xuất hiện trước mặt vểnh râu định phóng lên bàn chỗ tôi ngồi chui qua khe hở cửa sổ mà không ngờ nó dám cả gan như thế. Lần này quả thật Sú Ri khinh người quá đáng, nó xem tôi như bù nhìn chả coi ra gì! Giận quá bèn vớ roi đập bàn dằn mặt Sú Ri. Nó quay lưng đưa tôi đi khắp nhà, từ ba bao lúa đến chỗ tủ kính chuyển sang bình ga, nó trốn qua thùng xốp đựng ly tách

chui tọt thùng mì tôm mất tích. Tìm không thấy bèn tôi lôi tất cả ra giữa nhà, nào mì gói nào rổ rá chén bát nào sọt tách ly dùng cho lễ tết... để đánh công khai chứ không chơi trò cút bắt nữa... “Lòi mặt chuột”, Sú Ri vội chạy ra giữa nhà bị tôi rờ ve chối đốt quét “bịch” đụng vách lộn mấy vòng đẹp mắt. Sẵn roi, tôi gạt nhẹ nền nhà làm nó lăn cù. Tôi “trót bịch... trót bịch...” đến khi mỏi tay thì thấy Sú Ri hết cựa quậy! Bèn bồi thêm cho 1 roi gọi là “Roi Ân Huệ” trước khi bỏ bị nhựa đặng sáng chôn. Nghĩ Sú Ri tuy nhỏ con nhưng lại cầm đầu 12 con giáp, đúng là “nhỏ con ngon độ” có khác...

Sáng ngày ra chụm lửa nấu nước bồng đầu có một con chào mào đít đỏ bay đến gần bên đậu trên đồng củi nhà táo như muốn làm quen. Đoán chim ai sổ lồng vì trông nó rất dạn dĩ. Hay có khi thả nó hồi mấy năm trước. Hỏi ra xung quanh đâu có ai chơi chim chào mào. Ngạc nhiên bèn đưa tay dụ khi định bắt nhốt lồng đặng bán lấy tiền mua mì gói. Nhưng hễ nhích tới một bước là nó nhảy xa ra bước bước. Giá như cầm que củi gỗ nhẹ thì có lẽ Đít Đỏ hết nhảy, nhưng không thể! Và hình như đọc được ý nghĩ hắc ám đầu tôi, nó chui bụi dứa gần giếng nước mất tiêu. Sợ rắn ăn thịt, tôi vội lục soát bụi dứa cho ra Đít Đỏ. “Quái, mới chui vô đó mà sao đâu mất?”, tôi thảm hỏi. Một hồi mò tìm từng bụi lá dứa chợt thấy chùm lông đỏ nơi khóe mắt, tôi mừng rỡ reo: “A, Đỏ Đít đây rồi!” và

vội tóm cổ. Đít Đỏ có lẽ quen sống với người nên không như Sú Ri, bị nắm đầu nhưng vẫn hót tía lia, ý hỏi “Sao ông bắt?”. Tôi mang khoe bà xã đang cho vịt đẻ ăn:

- Chào mào đít đỏ đến nhà nè! Nó hót hay lắm! Chắc bán được vài trăm cầm hơi mì gói qua lúc bị cực mưa gió.

Tường nói đến tiền là bà xã vui bụng, ngờ đâu bị phản đối:

- Hót hay để nuôi nghe hót!

- Chuối đâu ngày nào cũng cho ăn?

- Để em kiếm. Chào mào còn ăn gì?

Trúng tủ, tôi bèn kê ra 1 lô nào chiêm chiêm đủ dẻ, nào ngâu nào chùm bao chùm bát, nào măng cầu thanh long mà khi nhỏ tôi giành ăn với Đít Đỏ:

- Hể trái chín ngọt là chào mào chẳng tha, nhất là chuối mốc...

Sau đó bà xã đi khảo giá chào mào: Hót hay có giá 5 trăm K, dở 3 trăm. Còn loại khào khào có giá chừng vài chục. Bà xã khen con chim này hót hay nên để nuôi chứ không bán. Sợ trẻ bắt trộm, tôi xách lồng nhốt Đít Đỏ treo cạnh chỗ ngồi. Khyua vừa mở điện sáng, Đít Đỏ hót vang nhà:

- “Chào mào chào bác”... Hi hi